

Ἀνθρώπινα ὀλοκαυτώματα.

μηδὸν τὰ σκέλη αὐτοῦ γυμνά εἰς τὸ πῦρ· εἰς δὲ τὴν τοῦ Ροῦάν ἐπέβησαν τὸν ἀντίχειρα ἢ τὴν κνήμην τοῦ κατηγορουμένου διὰ σιδηρῆς τινος μηχανῆς.

Οἱ κωράλαλοι κατεδικάζοντο εἰς θάνατον, ἂν ἐπραττον ἔγκλημα τιμωρούμενου με κεφαλικὴν ποινὴν, δὲν ἐβασανίζοντο ὁμῶς, διότι δὲν ἦτο δυνατόν νά ἐξετάσωσιν αὐτοὺς ἄλλως, εἰμὴ διὰ σημείων, καὶ τὸ πρᾶγμα κατήντα γελοῖον.

Εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν Παρισίων συνειθίζοντο δύο εἶδη βασάνων, ἡ διὰ τοῦ ὕδατος καὶ ἡ διὰ τῶν ὑποδημάτων. Κατὰ τὴν πρώτην ἐτίθετο ἕκαστος ποῦς τοῦ κατηγορουμένου μεταξύ δύο σανίδων· ἐδέοντο δὲ μετὰ ταῦτα καὶ αἱ τέσσαρες οὕτως ὥστε ἦσαν παράλληλοι· καὶ ἐν τῷ μεταξύ τῶν ποδῶν ἐνέπηγον σφήνας δι' ἰσχυρῶν σφυροκοπημάτων. Ὀκτὼ σφήνες εἰσέγοντο κατὰ τὴν ἑκτακτον, καὶ τέσσαρες κατὰ τὴν ἀπλὴν βάσανον. Ἡ διὰ τοῦ ὕδατος βάσανος εἶναι ἀξία λεπτομεροῦς περιγρα-

φῆς. Ὁ κατηγορούμενος ἐσφίγγετο ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῆς χειρὸς με σχοινίον, τὸ ὅποιον ἦτο δεδεμένον εἰς κρίκους καὶ δι' αὐτῶν ἐπέρων σχοινία, δι' ὧν αἱ πόδες ἐκείνου, ἀνερτημένον ὁριζοντεῶς τρεῖς πόδας ἄνω τοῦ ἐδάφους, ἐδέοντο χωριστὰ ἄνωθεν τῶν ἀστραγάλων. Εἰς τοιαύτην κατάστασιν παρηγγέλλετο ὁ δυστυχὴς νά εἰπῃ τὴν ἀλήθειαν. Ἄν ἐσιώπα, ὁ βοηθὸς τοῦ βασανιστοῦ κρατῶν τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐξεταζομένου πρὸς τὰ κάτω, ἔθετε κέρας εἰς τὸ στόμα του, διὰ νά μένη ἀνοικτὸν. Τότε ὁ βασανιστὴς, λαμβάνων τὴν ῥίνα τοῦ κατηγορουμένου ἐπέβη αὐτὴν· τὴν ἄφινεν ὁμῶς ἐνίοτε ἐλευθέραν ὅπως ἀναπνεύσῃ. Κρατῶν δὲ ὀλίγον ὑψηλὰ τὸ περιέχον τὸ ὕδωρ ἀγγεῖον ἔχεις τοῦτο βραδέως εἰς τὸ στόμα τοῦ κατηγορουμένου. Τέσσαρα ἀγγεῖα, ἕκαστον χωρητικώτατος δύο κοτυλίων, ἐπρεπε νά καταπίῃ ὁ κατηγορούμενος κατὰ τὴν τακτικὴν ῥύθμην καὶ ὀκτὼ κατὰ τὴν ἑκτακτον.